

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 27. Cœpit flere. Non destitit Petrus à ploratu vt faciunt peccatores:
similes canibus, & loti denuo cadauer contingunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

fuit. cum enim nocte quadam Galli exercitum contra Romam ducerent, clanculum & per noctis tenebras illam occupare iam inciperent: iudicatum sibi maximè convenire, si fortalium imminerent montis Capitolini, quapropter eò vias suas copiasque direxerunt. Eius custodes illucerrant canes qui vigiles latrabus excitarent, si quidam sese offerret occasio, sed eo tempore obdormierunt eà parte qua Galli per illam intrarunt. Hac tempestate quidam anseres, quos alebat in Capitolio Dea Iunoni sacros vociferant cooperunt femel & iterum idque ita clamorose, vt & eorum clamoribus, & luce aurore, quam iam sol sui nuntiam præmittebat exurgens factus Marcus Manilius dux inclutus, videlicet Gallos scalis moros ascendentes foriter se illis aduersarium opposuerit, & seuto suo percussit eum, qui ceteris altius ascendere, eoque prostrato, ac deorsum corrente, ceteri pariter conuerunt, qui illum insecuti per eas ascenderant, quo factum est vt ceteri excitati Romani sese Gallis opponere valuerint, Romamque ab illa subita oppressione tutores liberarent. Tanti fecerunt hoc beneficium, quod suis anseres clamoribus præstitissent, vt decreverint solemnibus eos honorare sacrificiis: refert autem Plinius, quod ab eo tempore annuatim illi festa dedicarent, in quibus eanem cruci affigentes, in tam profundi somni supplicium, anserem in sulcro illustrarent, atque per totam solentiter duceant civitatem.

XI. Hoc Roma contigit, quæ caput erat orbis, & hoc ipsum videmus in Petro, qui caput est Ecclesiæ. In obscura illa nocte quæ captus passusque Dominus est, exercitus decrevit inferni parare obsequium, vt civitatem hanc occuparet primariam, & eum iam primum ingressum fecisset per timorem, cuiusque magnam partem iam tenuisset, conatus est Satanas turrim inuadere fontem nempe fidei eius, medianibus ancillis & ministris, quibus illum & terrebar, & impugnat. Omnes canes qui latrare solebant & excitare, conuerunt, quia non est qui adlatret, qui moueat, qui errantem corrigat Petrum, nec ipsi Apostoli omnes enim in fugam se dederant, nec discipuli: hi namque latrabus quæsierant, latebantque absconditi, vel dissimulati, vel non aut quod tales essent, se manifestare. Scalas ascendunt per negationes, conati fidem eius intellectus occupare. Omnibus deficientibus prodit gallus cantando non semel ad mediam noctem, sed altera vice clamorosus iam illucescente aurore, suamque cautiorem communit loci veracem

roræ oculorum Christi, qui Petrum respexerunt: vnde Petrus recordatus & excitatus ipsos euerit inimicos, egressus de loco adeo pernitioso, in se reuertitur, suæque studeat reparationi lugens acerbissimè. O quam gratus foret ille gallo, quoties Domino gratias ageret, qui talem creauit quem ordinatam ad humane vitæ suæ causam dispositionem. Quoties speraret eius cautum media nocte, & ausus ad aurotam? Sola mors eius potuit penitentiam lacrymarum abstergere i talem & tuam esse conueniret.

§. 27. Cœpit flere. Non desistit Petrus & ploratu vi faciunt peccatores: similes canibus, & loti denuo cadauer conuigunt.

AN tibi forte persuades lacrymarum vnus effusione delectas tuas esse remissaque culpa: iamque ita securum tibi cœlum polliceris, ac si manibus illud complectereris? An credis ad laucarum tantarum perpetuarumque macularum tam exiguum sufficere balneum, vt necdum non perseueres in incepta penitentia, sed denuo statim ad idem reuertaris peccatum, quod te deseruisse monstrabas? In mentem tibi veniat quod diximus, penitentiam vt sponsam assumendam esse: ipsa namque puella est, cum qua se desponsare debet peccator vt David cum Abisag, ex qua generandi sunt filij actus, inquam, preciales & dolorosi quibus descendendo peccata p̄b̄ illis digne meritoque satisfaciunt. Muliere in sponsam accipere, non ea sit intentione, vt hodie tecum ista cohabitet, eras mane dimittenda vinculum est enim pro vita perpetuum, atque in hoc cognosces, vt penitentia tua ac lacrymarum ex corde pronuntiant, vel in sola apparentia consistant exteriori. Sapienter expendit nosse Caritatem. Caeterum nouimus verba quibus Spiritus S. nobis lacrymas refert magni quondam illius Patriarchæ Iacob ex motu, quam credebat Ioseph filij sibi charissimi. Accedunt filij eius, & tunicam Ioseph adferunt tunc tunicam, dicuntque: Vide Patrem, intueret patrem, ecce fera pessima deuorauit filium fratremque nostrum Ioseph. Testatur Spiritus S. quod amarè flere cepit dicens: fletus hic planctusque super Ioseph vitæque suæ finem accipient. Hoc verbis illis indicauit: *Descendam lugens in infernum.* Infernum interpretatur sepulchrum. In sepulchrum vsque me dolor, fletusque comitantur. His semper intulit ita lacrymarum perpetuus effusus, vt transacto vno anno, alium

67
1.
In penitentia perseverandum.

B. p. 3 ad.

